

สรุปและขอเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องสภาพชีวิตและปัญหาของหญิงบริการในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเฉพาะหญิงบริการที่อยู่ในสถานบริการที่จดทะเบียนในปี พ.ศ. ๒๕๙๖ จำนวน ๑๑ แห่ง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นหญิงบริการสถานบริการในทัศน์ อาบอบนวด และร้านอาหาร หญิงเหล่านี้ส่วนใหญ่อาศัยอาชีพบริการบังหน้าเพื่อการค้าประเวณีด้วย ที่เป็นเช่นนี้ เมื่อจากมีพระราชนิยมที่ปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๐๗ กังนัน การค้าประเวณีจึงแฝงในอาชีพต่าง ๆ

ในการศึกษาได้พิจารณาถึงสภาพสังคมและเศรษฐกิจของหญิงบริการว่า มีปัญหาอย่างไร บุคลากรของกรมฯ เป็นหญิงบริการ ปัญหาความโกรธ และการวางแผนครอบครัวตลอดจนความมุ่งหวังในอนาคต ฯลฯ

จากการศึกษาได้พิจารณาที่ในเรื่องสภาพสังคม เศรษฐกิจและสังคมและการประกอบอาชีพของหญิงบริการ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นหญิงบริการที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่มีการศึกษาน้อย อายุร่วมกัน ๑ - ประมาณ ๔ และอายุยังน้อย มาจากครอบครัวขนาดใหญ่ที่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เป็นบุตรคนแรกของพ่อแม่ และมีสามีมาแล้วโดยแต่งงานอายุยังน้อย ดังนั้น มักเกิดปัญหาครอบครัว ที่พูดมากก็อ ภาระหนัก เพราะสามีส่วนมากไม่มีงานทำ หญิงจึงหันเข้าหาอาชีพบริการในการเลี้ยงครอบครัว ในขั้นแรกมักมาเป็นหญิงในสถานบริการอาบอบนวดก่อน โดยพากอญี่ปุ่นในสถานบริการ เมื่อานเข้าจังหวัดเชียงใหม่เปลี่ยนสถานบริการ และที่พักอาศัย ส่วนเรื่องจำนวนบุตร ส่วนใหญ่มีบุตรระหัวง

๑ - ๒ กม เป็นส่วนมาก และในขณะประกอบอาชีพที่มีปัญหาเรื่องการตั้งครรภ์ แต่ก็แก้ปัญหาโดยการทำแท้ง ซึ่งผลจากการศึกษาการทำแท้งโดยเจตนาวิจารณ์สูง นอกจากผู้หญิงบริการส่วนมากมีภาระเรื่องอุปกรณ์ครอบครัว เพราะมีจำนวนไม่น้อยที่ต้องส่งเงินไปให้เพื่อแม่ เพื่อไว้จ่ายและภาษีที่ต้องเสีย และบ้านเป็นของดื้อเงง หรือมีจำนวนไม่น้อยที่ฝากบุตรไว้กับบิดามารดาทั้งนั้น ซึ่งภาระที่จะต้องส่งเงินไปให้ไว้จ่าย

ส่วนในเรื่องมูลเหตุของการเป็นหญิงบริการนั้น วิเคราะห์สาเหตุไม่ได้ เพราะการเก็บข้อมูลไม่มีการ Control แท้จริงทางตารางเท่านั้นที่อธิบายได้ จากการศึกษารังนี้ผู้หญิงบริการส่วนใหญ่มีปัญหาทั้งเศรษฐกิจ ศีล พ่อแม่ย่างจน มีหัวลุน ไม่มีเงินให้บุตรเล่าเรียน พ่อแม่ป่วย ไม่มีเงินสำหรับรักษาด้วย ส่วนมูลเหตุทางจิตของหญิงบริการ จากการศึกษารังนี้พบว่าไม่มีอิทธิพลต่อการมาประกอบอาชีพผู้หญิงบริการ เพราะในเรื่องความรู้สึกต้องการทางเพศส่วนมากจะรู้สึกเลย ๆ และทัศนคติต่อการร่วมเพศส่วนใหญ่มีการร่วมเพศแบบธรรมชาติและรู้สึก愉悦 ๆ แต่เรื่องทัศนคติในการเปลี่ยนถูกครองบอย ๆ หญิงบริการส่วนมากเห็นว่าไม่น่าจะอยู่ส่วนอิทธิพลของผู้ซักจุ่งให้มาประกอบอาชีพผู้หญิงบริการนั้น มีความก้าวหน้าระหว่างสมัยใจเอองและเพื่อนบ้านซักจุ่ง รายได้ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้หญิงตัดสินใจมาประกอบอาชีพบริการ จะเห็นว่าส่วนใหญ่มีรายได้ ๗๐๐ - ๔๐๐ บาท ต่อการค้าประจำ ๑ ครั้ง นับว่าเป็นอาชีพที่รายได้มีน้อย สำหรับผู้ที่มีการศึกษาน้อยและไม่มีอาชีพอื่นนอกเหนือจากอาชีพบริการ สำหรับความคิดที่จะเลิกอาชีพผู้หญิงบริการ ส่วนใหญ่สัมพันธ์กับอายุ ศีล หญิงบริการที่อายุมากยิ่ง ความต้องการเปลี่ยนอาชีพจะสูงขึ้นด้วย แสดงว่าอาชีพผู้หญิงบริการนี้เหมาะสมสำหรับอายุน้อย ๆ ที่มีความสวยงามและเปล่งปลั่งอยู่ และอาชีพที่ต้องการเปลี่ยนส่วนมากคือ อาชีพศัลย์สื้อผ้า หญิงบริการพากน้ำดื่ม เป็นอยู่ศึกษาไว้โสเกษ แต่ก็มีฝีมือและมีคนต้องอุปกรณ์ และส่วนใหญ่ต้องการเปลี่ยนอาชีพมีกึ่งร้อยละ ๕๕.๖

พบว่า ส่วนใหญ่ที่ถึงบริการเป็นการโกรก และผ้ารับการรักษาที่หน้ายางคุณภาพโกรกเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นผ้ารับประทานเอง และส่วนใหญ่เป็นการโกรก เนื่องจากภาคค้าประเวศที่สำคัญ แต่ที่ถึงบริการส่วนใหญ่ก็ได้รับการรักษาและคำแนะนำด้านน้ำหนักที่หน่ายางคุณภาพโกรก และนำไปปฏิบัติได้ผล ส่วนเรื่องการวางแผนครอบครัวนั้น ส่วนใหญ่เคยได้ยินแต่ไม่ทราบวิธีใช้ และส่วนใหญ่ได้รับความรู้เรื่องการวางแผนครอบครัวจากเพื่อนอาชีพเดียวกัน ส่วนรู้จักวางแผนครอบครัวที่นิยมใช้ก็อ ยาเม็กรับประทาน และการเลือกใช้การวางแผนครอบครัวของที่ถึงบริการส่วนใหญ่เนื่องจาก การแพ้ยา หรือ ป้องกันไวส์น์ ประจำเดือน ไม่มี พอมาไป หรืออ้วนไป ส่วนเรื่องการทำแท้ง ส่วนใหญ่แท้ง ๑ ครั้ง และ ส่วนมากเป็นการทำแท้งโดยเจตนา และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่า ที่ถึงบริการส่วนใหญ่ในปัจจุบันมีความรู้เรื่องจำนวนรับที่มีโอกาสตั้งครรภ์ได้ในเดือนนึง และส่วนใหญ่ก็ต้องการที่จะป้องกันการตั้งครรภ์ในอนาคต เพราะการตั้งครรภ์เป็นอุปสรรคต่อการประกอบอาชีพ

จากการศึกษาครั้งนี้ ก็เป็นการศึกษาเพียงเพื่อทราบข้อมูลเบื้องต้นเท่านั้น ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้ก็หลักไม่พ้นที่จะมีข้อบกพร่อง และเรื่องของที่ถึงบริการหรือโสเกตี้นั้น ข้าพเจ้ามีความเห็นว่า คงจะหมดไปได้ยาก เพราะยังมีผู้สนับสนุนการค้าประเวศอยู่ และสภาพสังคมปัจจุบันก็ส่งเสริมให้อาชีพนี้ดำรงอยู่ต่อไป จะเห็นว่าสำหรับประเทศไทยนั้น ความยากจน เกี่ยวกับสภาพครอบครัวนั้นยิ่งมาก และสาเหตุส่วนใหญ่ก็คือ สามีไปมีภรรยาน้อย และไม่เหลือรายแล สามี/mol ก็ นอกเหนือนั้น การหาเลี้ยงครอบครัวเพื่อบุตร และเพื่อสามีและเพื่อแม่ชีงเจ็บป่วย, กว่าจะหาคนบินไป ทำให้สตรีต้องเดินทางเข้ามาทำงานทำในเมืองหลวง เกิดปัญหาการโยกย้าย การเดินทางออกนอกครอบครัว รวมกับปัญหาบุญงยากในทางเศรษฐกิจ สำหรับการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม และการที่ไม่สามารถมีสวัสดิ์ปัจจัยที่เพียงพอ จะสังเคราะห์ให้มีโอกาสเป็นโสเกตี้ได้ง่าย ดังนั้น ข้อเสนอแนะที่จะทำให้ที่ถึงบริการหรือโสเกตี้ลดลง ควรจะ

๑. ยุบเจก หรือลดจำนวนสถานบริการที่อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับโซเเกซีให้หมดไปหรือน้อยลง

๒. กำชับกรมพัฒนาให้ดำเนินการจับกุมผู้กระทำการค้าในเรื่องนี้ โดยเฉพาะผู้ประกอบการ ผู้เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง

๓. กำจัดแหล่งเสื่อม Trom ปั่งส่วนมากนัก เป็นแหล่งมีส่วนในการค้าประเวศ

๔. ให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองทุกรายดูแลมีหน้าที่และรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการล่อลงหลังหูผู้ชุมชนทุกชนชาติ

๕. สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนมีทศนคติรัง เกื้อกูลและต่อต้านการค้าประเวศ และร่วมมือสังเคราะห์ให้หูผู้ชุมชนค้าประเวศถูกต้องเป็นคนดี

๖. สนับสนุนและส่งเสริมให้ขยายหูผู้ชุมชนร่วมกันข้ามประเทศ เมื่อถึงวัยอันสมควร กำจัดพิษต่องที่สื้นเปลือยให้เหลือน้อยที่สุด และส่งเสริมการกระรับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว และภาระงานแผ่นดินครอบครัว

๗. ส่งเสริมให้ผู้ชายใช้เวลาว่างในทางสร้างสรรค์กิจกรรมต่าง ๆ และจัดให้มีแหล่งสันทานการอย่างเพียงพอ ถูกต้อง และเหมาะสม เช่น ให้มีส่วนเที่ยวต่างประเทศ แหล่งพักผ่อนหย่อนใจประเภทอื่น ๆ ที่ร่มเย็นและปลอดภัย

๘. ส่งเสริมให้หูผู้ชุมชนทักษะและโอกาสทำงานมากขึ้น ด้วยการขยายโครงสร้างของสถาบันฝึกอาชีพ ให้ครอบคลุมถึงการฝึกอาชีพให้แก่หูผู้ชุมชนที่ไร้งานทำ เสริมแล้วยังมีบริการทางให้ด้วย

๙. เนื่องจากหูผู้ชุมชนบริการหรือโซเเกซีส่วนมากเริ่มต้นอาชีพนี้เมื่ออายุน้อย

ระหว่าง ๗๔ - ๗๕ ปี (จะเดือนมกราคม) จังควรโดยชักชวนอย่างกว้าง
ขวาง ให้บุคคลารดา ผู้ปกครองของเด็กหญิง พิงป้องกันภัยให้เด็กรับรุนแรงแล้วนั้นหลงผิด หรือ
ถูกหลอกลวงไปค้าประเวณี

๑๐. ศูนย์ชุมชนควรมีส่วนช่วยแก้ไขเรื่องนี้ด้วยการชี้ชวนให้หญิงสาวรับรุนภัย
ไม่หลงผิด และผู้ที่หลงผิดไปแล้ว แท้ได้รับการลงเคราะห์ให้กลับสภาพแล้ว มิให้ตอกย้ำ
ภัยให้อีกซึ่งผลความเย้ายวนของสิ่งแวดล้อม และเงินที่ทำให้หลงใหลคือล้อยตามไปโดยง่าย
ศูนย์ชุมชนต้องเอาใจใส่ ให้กำลังใจ ช่วยเหลือเกี่ยวกับการฝึกงาน การทำงานทำ ตลอดจน
สร้างบรรยายการที่ตอนรับและให้ความเป็นมิตรแก่หญิงที่กลับตัวได้แล้วอย่างอบอุ่น มิให้มีปม
ด้อยต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ หรือถูกตัดขาดจากความเป็นสมาชิกของสังคม

บรรณานุกรม

หนังสือภาษาไทย

๑. ชุมพล ใจทะชาล. นักห้าการล่อหลวงที่ถึงไปเพื่อการค้าอันเป็นกับด้วยสังคม.

พระนคร : โรงพิมพ์มตรสยา, ๒๕๐๗

๒. กรมประชาสัมพันธ์. โครงการดำเนินงานจัดสถานลงเคราะห์ที่ถึงไว้อาชีพและ
การทางานร่วมกันและแก้ไขปัญหาเรื่องการค้าประเวศ. พระนคร : โรงพิมพ์

ของโรงเรียนประชาสัมพันธ์, ๒๕๐๖.

๓. กรมประชาสัมพันธ์. การดำเนินงานลงเคราะห์ที่ถึงบางปะกอกประจำปี ๒๕๐๗.
พระนคร : โรงพิมพ์บ้านบางแค, ๒๕๐๘.

๔. กรมประชาสัมพันธ์, รายงานประจำปี ๒๕๐๗ ๒๕๐๘ และ ๒๕๐๙. พระนคร :
โรงพิมพ์มหาดไทย พ.ส. ๒๕๐๘ - ๒๕๐๙.

๕. กรมประชาสัมพันธ์, กองสัมมาอาชีวสัมพันธ์. การดำเนินงานลงเคราะห์ที่ถึง
ไว้อาชีพ : รายงานประจำปี ๒๕๐๙, ๒๕๐๘ และ ๒๕๐๖ พระนคร : โรงพิมพ์
มหาดไทย ๒๕๐๙ - ๒๕๐๗.

๖. ประดิษฐ์วิษัย บุตร. ปัญหาสังคมและหญิงงาม. พระนคร : ห้างหุ้นส่วนไอเดียนสโตร์,
๒๕๐๗.

๗. ประดิษฐ์วิษัย บุตร. ภาระภรรยาและสังคม. พระนคร : ห้างหุ้นส่วนไอเดียนสโตร์,
๒๕๐๗.

๘. เอกซีการรัฐสภา, สำนักงาน. รายงานการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ เล่ม ๓.
พระนคร : โรงพิมพ์คุณสก, ๒๔๐๓.
๙. ประสม รัตนการ. คำอธิบายเงื่องข้อหาการลงเคราะห์索解. เอกสารทางวิชา
การการลงเคราะห์บุคคลบางจำพวก พระนคร : โรงพิมพ์โรงเรียนประชาธง-
เกรະที่, ๒๔๐๓.
๑๐. กระทรวงสาธารณสุข, กรมอนามัย. รายงานประจำปี พ.ศ. ๒๔๐๔. พระนคร :
โรงพิมพ์บริษัทตะช่ำง จำกัด, ๒๔๐๖.
๑๑. ประเสริฐ จิรวงศ์. "งานเลิกเสเกี่ย" ประวัติและผลงานของจอมพลสฤษดิ์ ธนรัชต์.
พระนคร : โรงพิมพ์สำนักทำเบียนนายกวัฒนศรี, ๒๔๐๗.
๑๒. กระทรวงมหาดไทย, กรมราชทัณฑ์. รายงานประจำปี. พระนคร : โรงพิมพ์มหาด-
ไทย, ๒๔๐๕.
๑๓. กรมประชาสงเคราะห์, กองวิชาการสังคม. บริการสังคมสงเคราะห์ไปจังหวัดพระนคร
เชียงใหม่ พ.ศ. ๒๔๐๗. พระนคร : โรงพิมพ์ส่วนห้องสิน, กรมการปกครอง, ๒๔๐๘.
๑๔. อรรถน์ วิรักษ์, สุนทรพงศ์, เอกชัย สุนทรพงศ์ และสนิทศักดิ์ สนิทศักดิ์. สังคมวิทยา.
พระนคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดໂเดินສโตร, ๒๔๐๘.

บทความในหนังสือ

๑๕. สันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย เอกสารประกอบความรู้ในการประชุมใหญ่สันนิบาต
เทศบาลแห่งประเทศไทย ครั้งที่ ๑๓ พ.ศ. ๒๔๐๔ ณ. จังหวัดเชียงใหม่